

Svědectví vrchní sestry z Anglie o vakcinační kampani a situaci ve zdravotních odděleních (VIDEO 14min, CZ Titulky + PŘEPIS)

- CZ24 News | 23. dubna 2021

VELKÁ BRITÁNIE: Poslechněte si svědectví vrchní sestry z Anglie, která je zapojená do vakcinačního programu, a jaká je skutečná situace v nemocnicích a co ti, kteří tyto „vakcíny“ podávají, o nich skutečně ví.

VIDEO ZDE

Přepis:

Brian z UKCOLUMN: V průběhu let jsme v UKCOLUMN několikrát oznámili, že podle nás máme zásadní informace, které je třeba s veřejností sdílet. Dnešek je jeden z těch dní. Na úvod vám pustíme ohromující svědectví sestry z anglické Národní zdravotní služby (NHS), která mluví o tom, co se skutečně děje s ohledem na vládní vakcinační program. Vyzýváme všechny naše posluchače, aby poslouchali velmi pozorně každé slovo, které říká tato nesmírně odvážná žena.

Vrchní sestra: Drahý Briane, jak vidíš z fotografie mé identifikační karty NHS, pracuji pro NHS. Mohu tebe a UKCOLUMN požádat, abyste nezveřejňovali moji identitu, moji pracovní pozici nebo místo, kde pracuji. A jelikož jsem vrchní sestra, je vhodné, abyste mě tak oslovovali, ale vážně si nemohu dovolit, aby se odhalila moje pracovní karta, jelikož by mě během chvilky identifikovali. Už

mi vyhrožovali, že přijdu o práci. Odpovídám se přímo liniovému manažerovi, který je na vedoucí pozici v mém oddělení. Moje karta je už označena.

Jsem přímo zapojená do vakcinačního programu na úrovni řízení z pozice vrchní sestry. V podstatě vymýšlím postupy a jsem zodpovědná za předepisující dokumenty, které umožňují zdravotníkům podávat injekce. Nejsou to vakcíny a tudíž jim tak nemohu říkat. Na své pozici jsem byla zodpovědná za všechny naše vakcinační postupy a předepisující dokumenty. Spolupracuji s naším týmem veřejného zdraví a vím toho hodně s ohledem na vakcíny a jejich použití. Předtím jsem také pracovala jako výzkumná sestra a vím, jak kriticky zhodnotit články v časopisech a testovací protokoly. Váš v UKCOLUMN jsem kontaktovala v reakci na video „Žádný kouř bez ohně – část 2“.

Konkrétně s ohledem na otázku, kterou jste položil Debbie Evansové. Zeptal jste se jí, co se podle ní děje s ohledem na zdravotníky, sestry a pečovatele, kteří jsou zapojeni ve vakcinačním programu, a jestli ví o rizicích této injekce. Ale i tak s tím pokračují, nebo o rizicích nevěděli v důsledku toho, jak jsou dnes školeni. Souhlasím s částí odpovědi Debbie v tom, že všichni zapojeni do vakcinačního programu jednoduše poslouchají vrchní vedení, a kolem problematiky „injekce“ je velmi málo, jestli nějaké zpochybňování.

Začala jsem pokládat otázky ohledně bezpečnosti injekcí předtím, než agentura MHRA je minulý rok nouzově schválila. Věděla jsem, že se bude očekávat, že budu přímo zapojena do zavádění injekcí v našem oddělení a četla jsem testovací protokoly a jejich prozatimní analytická data, která byla publikována. Hned ze začátku jsem viděla, že samotný test firmy Pfizer obsahuje chyby.

A všechny injekce měly velmi málo nebo žádná bezpečnostní data. Viděla jsem, že tvrzení farmaceutických společností ohledně účinnosti injekcí byla básnická licence. A myslím si, že ta tvrzení měla v úmyslu mylně informovat. Protože moje práce byla v posledních letech zaměřena na vakcíny, také jsem zpochybňovala rychlost, jakou tyto injekce byly vyvinuty, a skutečnost, že nikdo nezpochybňoval výsledky mnoha zvířecích experimentů, které probíhaly v předchozích 18 letech v souvislosti s vakcínou proti MERS a SARS.

Zpočátku jsem odmítala se jakkoliv podílet na zavádění těchto nových injekcí, nicméně mě záhy vyhrožovali, že mě přesunou do centra plánovaného očkování, kde bych měla injekce podávat. Rozhodně jsem nechtěla být v pozici, kdy bych měla komukoliv tyto věci podávat, tak jsem vyjádřila svoje námitky, ale nadále odmítala mít svoje jméno na jakýchkoliv dokumentech. Na každém rohu jsem zpochybňovala potřebu po těchto injekcích v jakékoliv věkové skupině, i nad 65 let a těch, kteří jsou klinicky v ohrožení. I tehdy jsem zpochybňovala nedostatek dat o bezpečnosti a účinnosti. Zpochybňovala jsem skutečnost, že naše oddělení přijalo postup neposkytování informační brožury všem příjemcům injekce. Informační brožura by měla být vždy dostupná pro každého příjemce a za včas, aby si ji mohli přečíst, aby mohli udělat skutečně informované rozhodnutí a poskytnout souhlas s přijetím injekce. Přesto se schválilo, že nikdo tuto brožuru nebude příjemcům poskytovat, pokud si ji nevyžádají. Nicméně laici nemají žádné ponětí o existenci takové brožury a nejsou si vědomi, že se jim má poskytnout.

Nicméně v protokolech je stanoveno, že aby profesionální zdravotníci mohli injekci podat, informační brožura musí být příjemci poskytnuta. Stejně tak jsem zpochybnila skutečnost, že dokumenty používané zdravotníky jako kontrolní seznam, kterým mají procházet u každého příjemce, nezahrnoval bod, že příjemce musí být informován, že se účastní pokračujícího klinického experimentu. Na každém rohu, kde jsem mohla, jsem neustále zpochybňovala a konfrontovala svého vedoucího manažera, svoje kolegy a své vrstevníky.

S některými už pracuji více jak 10 let. V důsledku mé nekonformnosti jsem byla označena za odpůrkyni očkování a konspiračního šílence. i když obě moje děti byly plně očkovány, a já sama v

rámci své klinické praxe jsem byla očkována proti hepatitidě. Nejsem vůbec odpůrkyně očkování. Byla jsem vyloučena z určitých setkání, byla jsem otevřeně zesměšňována. A posledně mi bylo řečeno, že si musím dávat pozor na svoje kroky. Jak později tohoto roku se budou muset podniknout úsporná opatření, je možné, že moje pozice bude nadbytečná. Debbie má tedy pravdu. Ti aktivní v programu, kteří lidem píchají tyto injekce, se jednoduše řídí rozkazy, které dostávají. A převážně to dělají velmi naivně v přesvědčení, že mohou věřit tomu, co říká vrchní vedení. Nicméně vrchní vedení v NHS si je plně vědomo problémů a rizik s těmito injekcemi.

A nejen v mém oddělení. Mluvila jsem s kolegy z ostatních skotských oddělení, kteří hlásí stejné problémy. Když jsem naposledy konfrontovala svého manažera, ptala jsem se, proč jim nevadí se účastnit v tom, co podle mě je v podstatě genocida? Jeho odpověď byla děsivá, a byla jsem z ní jak znechucena tak zoufalá. Odpověděl takto: „Všichni máme nějakou práci a nějakou roli, a musíme se s tím jen smířit, zmlknout a udělat to.“ Bylo mi velmi jasně sděleno, že vláda velmi silně tlačí na zdravotní oddělení, aby zajistila nejen souhlas s vakcinačním programem, ale aby oddělení splnila cíle, které vláda stanovila. Briane, snažila jsem se kolegy přidat k mému snažení, měla jsem řadu konverzací se sestrami, které mají roky zkušeností práce v NHS, a které si jsou také vědomy toho, že tohle jednoduše není správné. Ale nikdy to nikam nevedlo...

Často se mi říká, že je to marné, a že nemá smysl o tom mluvit, jelikož oni – vedení – nebudou poslouchat. Pak byli ti, kteří si jsou vědomi toho, co se děje, a jednoduše nejsou schopni ustát stres ze zapojení v tomto programu. Šli na dlouhodobou nemocenskou. Je také mnoho vrchních sester, které v posledních měsících šly do předčasného důchodu. Všechny zmiňovaly současnou situaci s vakcínami a celým covid debaklem jako důvod, proč musely odejít. V rozhovoru s Debbie jste Briane zmiňoval... a podobné názory jsem slyšela i jinde... že zaměstnanci NHS, kteří ví o tom, co se děje, a kteří o tom nemluví, nesou v těchto ohavných činech spoluvinu. Někteří dokonce jdou až tak daleko, že požadují, aby sestry jako já promluvily veřejně. A nemají žádný soucit pro nás, pokud budeme čelit Norimberským procesům. Ale já mám hypotéku, dvě malé děti a všechny ostatní poplatky pro celou domácnost. poté, co můj partner byl minulý rok propuštěn.

Nemohu vystoupit veřejně... pokud bych tak učinila, určitě bych už nikdy jako sestra pracovat nemohla. A se současnou atmosférou nezaměstnanosti, jakou šanci bych měla v tom, najít si práci? Natož takovou, která by platila dostatek na naše výdaje, abych moje děti měly střechu nad hlavou. Svoji práci nenávídím... momentálně se stydím za to, že jsem sestra. Každý den, co pracuji pro NHS, cítím větší zoufalost a odpor. U Debbie jste zmiňoval praktického lékaře... napadlo mě zmínit konverzaci, kterou jsem včera měla s praktickou lékařkou v jednom našem oddělení, která podává vakcíny. Ta konkrétní praktická lékařka ví o mém přímém napojení na vakcinační program v oddělení a ptala se mě na nadcházející injekci od Moderny, kterou máme v dubnu začít podávat. V průběhu konverzace jsem se dozvěděla, že ta lékařka si sama nechala dát injekci od Pfizeru. Zeptala jsem se jí, jestli nezešílela vzhledem k tomu, že ta injekce obsahuje PEG neboli polyethylenglykol, také známý jako nemrznoucí směr.

Ta lékařka nevěděla, že injekce obsahuje PEG. Ve skutečnosti neznala žádné ingredience použité v injekci, jelikož nikdy nečetla informační brožuru nebo předepisující dokumentaci. Řekla jsem, že takto nemohou od pacienta dostat plný souhlas, pokud oni sami neznají obsah informační brožury. Pak jsem se zeptala, jestli informuje svoje pacienty, že se účastní klinického experimentu? V tuto chvíli lékařka ve tváři zbledla, jak poněkud zaraženě odpověděla, že to nedělá, a že se jich jednoduše ptá, jestli jsou pacienti v pořádku s tím, že budou v dalších dvou letech pozorováni pro výzkum. Ve vší upřímnosti, Briane... ta lékařka ani nevěděla, že ty injekce nejsou schváleny, nebo že jsou stále součástí třetí fáze klinického experimentu. Neznalost této lékařky s ohledem na injekce bohužel není ojedinělá. Nedávno jsem měla konverzaci s poradcem NHS, který dostal injekci od Pfizeru.

On také nevěděl, že se účastní experimentu nebo že injekce nejsou schválené. Briane, pokud poradci,

praktičtí lékaři, sestry a farmaceuti v NHS o tomto neví, jak můžeme probouha očekávat, že to bude veřejnost vědět? V neposlední řadě nesouhlasím s Debbie v jedné věci. Řekla, že lituje svoje kolegy v NHS, kteří jsou v podstatě oklamáni... nesouhlasím. Moji kolegové z NHS opustili svoji povinnost péče, porušili svůj kodex, Hippokratovu přísahu, a byly jim vymyty mozky stejně jako většině britské veřejnosti skrze propagandu a prediktivní programování.

Když jsem se učila na sestru, bylo mi vštípeno do paměti, abych vše zpochybňovala, abych nikdy nepřijala tvrzení: „Protože jsme to vždy dělali“ nebo: „Protože vám to říkám“. Naučila jsem se, že jsme obhájci pacientů, a že je naší povinností je za každou cenu chránit, a naučila jsem se hledat důkazy pro každou léčbu nebo lék, který pacientům poskytují. Tudíž také nesu spoluvinu. I když vím o problémech s bezpečností a opakovaně jsem se snažila přesvědčit vedení a kolegy, neuspěla jsem. Nedokážu přesvědčit jediného kolegu z NHS, ať je to sestra, lékař nebo farmaceut, aby se přidali na moji stranu a promluvili. Hledala jsem jejich podporu v odborech, ale dle očekávání mi řekli, že nemám pádné argumenty, a že nestojí za to se tím zabývat. Jako osamělý hlas nebudu vyslyšena.

Ale přišla bych o svoji práci... 23letou kariéru sestry a moji licenci... o tom nemám pochyby. Prozatím zůstanu na své pozici. Budu nadále vzdorovat a při každé příležitosti ostatní konfrontovat ve snaze je probudit, abych zjistila, jestli budou ochotní se postavit na moji stranu. Pokud kdy nadejde čas, kdy se tato genocida odhalí, a pokud budu u soudu svědčit proti těm v pozicích pravomoci, kteří mohli mít na výsledek vliv, neváhala bych poskytnout důkazy. Také přijmu svůj osud, pokud i já budu shledána jako spoluvíník v tomto otřesném činu ničení lidí. Toho dne se nebojím... modlím se, aby přišel.

Překlad: David Formánek

Zdroj: <https://otevrisvoumysl.cz>